

John Philips - The fall of Jerusalem, 1948

1

"מולי עמד בית כנסת מרשים ענק, מרשים במידותיו כמו במידת הנזק שנגרם לו...
...שוב הייתה החורבה חורבה" ג'ון פיליפס

1 "I was standing opposite a huge, imposing synagogue, impressive due both to its size and the amount of damage it had sustained. . . .
. . . once again the Hurva (ruin) synagogue was in ruins"

John Philips

2

" **בית הכנסת ובית המדרש, פורת יוסף** קרס תחתיו אפוף ענני עשן, הקירות הגדולים והעבים כרעו במערבולות אבק והפכו לעיי אבנים."

ג'ון פיליפס

2 "The Porath Yoseph synagogue and house of study collapsed in billows of smoke, the huge, thick walls disintegrating in a whirlwind of dust, swiftly turning into islands of stone."

John Philips

3

" ב-19 למאי הבחנתי שחיילי הלגיון, בחגור קרב, נוהרים לתוך העיר העתיקה, אלו היו חיילים מאומנים, ממושמעים ומצוידים כהלכה, לישראלים ציפה קרב קשה."

ג'ון פיליפס

3 "On May 19th, I observed legionnaires in battle-dress thronging into the old city. These were well trained and well equipped soldiers, and I realized the Israelis had a tough battle in store."

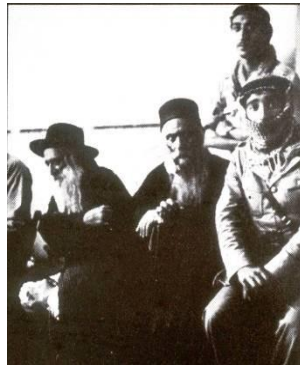
John Philips

4
"איש צעיר שכב מחוסר הכרה
מפגיעה בראשו , תווי פניו היו
חזקים ונאים , הוא לחץ את ידה
של האחות , שהליטה על פניה
בכאב"
ג'ון פיליפס

4 "A young man with a head wound lay unconscious. He had a strong, handsome face and was holding the hand of a nurse, whose face was covered in pain."

John Philips

5
"בבוקר ה- 28 למאי האש פסקה ,
"היהודים רוצים להיכנע", אמר קצין
הלגיון "הם שלחו לכאן שני רבנים".
מצאתי את שני הרבנים ישובים על
ספסל ולצדם שוטר צבאי. הרב
מינצברג נראה היה שקוע כולו
בתפילה, הרב חזן נעץ מבט אומר
סמכות במאיור תל. "לא אנהל משא
ומתן אלא עם נציג הצבא" אמר תל
לשני הרבנים"
ג'ון פיליפס

5 "The shelling stopped on the morning of the May 28th.

"The Jews want to surrender", said the commander of the Legion "They have sent two rabbis".

I found the two rabbis sitting on a bench next to a military policeman. Rabbi Mintzberg was immersed in prayer, Rabbi Hazan looked authoritatively at Major Tal.

"I will negotiate only with a representative of the army" Tal told the two rabbis."

John Philips

6 " הנה בא המוכתר ויינגרטן" הכריז חיל
הלגיון... קבוצה של ששה אנשים ליוותה
את מרדכי ויינגרטן בדרך הסמטאות ...
להפתעתי החזיק קצין הלגיון בידו
" הימנית של ויינגרטן במחוות ידידות..."
ג'ון פיליפס

6 "Here comes mukhtar weingarten" a legionnaire exclaimed . . . A group of six people escorted Mordehai Weingarten through the alleys . . . To my surprise, the legionnaire officer grasped Weingarten's right hand in a friendly manner..."

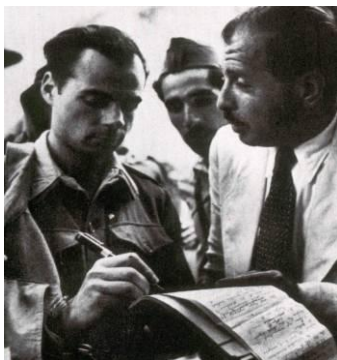
John Philips

7 " בצהרים הובילה קבוצת לוחמים
לא סדירים שבוי ישראלי, הסתבר
כי הוא הנציג הצבאי שנשלח לשאת
ולתת על תנאי הכניעה "
ג'ון פיליפס

7 "A group of irregulars brought an Israeli prisoner in the afternoon. It turned out he was the army representative sent to negotiate the terms of surrender"

John Philips

8 בשעה 4:36 אחה"צ נחתם כתב
הכניעה.

"כאשר חתם הקצין היהודי
הצעיר קדור הפנים התבונן בו
מוסה אל- חוסייני אחיינו של
המופתי ונציגו בעיר העתיקה,
בהתנשאות."

ג'ון פיליפס

8 The document of surrender was signed at 4:36 p.m.

"While the young Jewish officer gravely signed the document, Mussa El-Husseini, nephew of the Muphti and his representative in the old city, looked on arrogantly."

John Philips

9

"בשעות אחה"צ ניתנה ההוראה להתרכז במגרש בתי מחסה. המפקד הירדני קרא לחיילים לצאת, לתימהון כל הקהל יצא ראשון ר' יצחק משה, זקן כבן 78 נשען על מקלו, וצעד את את קדימה... אחריו יצאו כמעט כולם 35 במספר"

אהרון לירון
מלוחמי הרובע

9 "In the afternoon, an order was given to assemble in the Batei Mahse courtyard. The Jordanian commander called on the soldiers to step forward. To the astonishment of all present, 78 year old Rabbi Itzhak Moshe, leaning heavily on his cane, stepped forward first . . . after him all the others stepped forward, almost 35 of them.

Aharon Liron
A soldier in the Jewish Quarter.

10

"ובין כניעה לגרוש יצאו תושבי הרובע ליום ראשון ללא הפגזה. ממתנינים לראות מה תהיה ההחלטה על גורלם"

ג'ון פיליפס

10 "Between surrender and deportation, the residents leave their shelters in the Quarter on the first day without shellfire, awaiting news of their fate."

John Philips

11

"אלה כל החיילים? שלושים וחמישה איש הרגו כה רבים מחיילינו ? אילו הייתי יודע על כך קודם כי אז הייתי שולח בכם את אנשי מצוידים במקלות"

עבדאללה אל-תל
מפקד הלגיון בירושלים

11 "Are these all the soldiers? 35 defenders killed so many of our soldiers? If I had known, I would have sent in troops with clubs."

Abdullah El-Tal,
Legion commander, Jerusalem

12

"שעה אחת ניתנה ליהודי הרובע
לארוז את חפציהם ולהתרכז בחצר
בתי מחסה משם יפוגו דרך שער
ציון לירושלים "

ג'ון פיליפס

12 "The Jews of the Quarter had one hour to pack their belongings and assemble in the Beit Mahse courtyard. From there, they would be evacuated via Zion Gate to Jerusalem."

John Philips

13

" תושבי הרובע ההמומים אספו את
מיטלטליהם. והשתרכו אל עבר בתי
המחסה ... שעה אחת בלבד ניתנה
להם לארוז רכוש של עמל חיים "

ג'ון פיליפס

13 "The shocked residents gathered their belongings and made their way to Beit Mahse. . They had only one hour to pack possessions that had taken a lifetime to accumulate."

John Philips

14 " לפליטים לא היה זמן לשלוח
מבט אחרון בבית רוטישלד,
המפאר את הכיכר בקימוריו
הנאים ובחזית האבן שלו ... איש
לא בכה , דמעות היו דבר של
מותרות , ולאיש לא היה פנאי
להתמכר להן "

ג'ון פיליפס

14 "The refugees barely had time to take a final glance at Rothschild House that adorns the square with its magnificent curves and handsome stone façade . . . no one cried, tears were a luxury, and none of the residents had the time to immerse themselves."

John Philips

15 "הזוג הזקן התנהל בכבודות המעלה
הגבעה אל חצר בתי מחסה היא לקחה
עמה בשקית ניר מעט מצות והוא נשא
צרור צרור בבד זה עתה עזבו את הבית
בו התגוררו 50 שנה."

ג'ון פיליפס

15 "The old couple slowly made their way up the hill to the Beit Mahse courtyard. She had a paper bag with some matzot (unleavened bread), he carried a bundle of cloth. They had just left their home of 50 years."

John Philips

16 "האיש הזקן ישב בשיכול
רגליים על הארץ מנותק
מהמתרחש סביבו, כל מה שטרם
להציל היה טלית מקופלת ותנ"ך
שדפיו נתרפטו ממלילת
אצבעות."

ג'ון פיליפס

16 "The old man sat cross-legged on the ground, completely disassociated with the goings-on around him. All he had bothered to save was a folded talith (prayer shawl) and a bible, tattered from long use."

John Philips

"... כמעט החמצתי את הילדה שרצה
טרופת אימה במורד הרחוב"
ג'ון פיליפס

17

"הייתי בת שבע וחצי באותו הזמן.
נשארתי לבדי בבית. לקחתי כמה
מצות מהשולחן ויצאתי החוצה,
ברחוב היו חיילים ערבים והרובע
בער"

רחל מעתוק לוי

17 "... I almost missed the young girl, running in terror down the street."

John Philips

"I was seven and a half at the time. I was alone at home. I took a few matzot from the table and went outside, the street was filled with Arab soldiers and the Quarter was on fire."

Rahel Maatok Levi

18

"גל הפליטים הגיע לשער ציון נקודת
הגבול בין ירושלים העתיקה לחדשה
מעטים הביטו לאחור, ילד אחד עשה
כן במבט עורג, ילדה מפוחדת
הרימה קול צווחה..."

ג'ון פיליפס

היציאה משער ציון

18 "The wave of refugees arrived at Zion Gate, the border point between Old and new Jerusalem. Few of them looked back, one boy did, looking back with longing.

A young girl let out a scream of grief."

John Philips

19

"שבויי המלחמה הוצעדו לאורך
רחוב "שער השמיים" לרחוב "בית
אל" ול"רחוב היהודים"

ג'ון פיליפס

19 "The prisoners of war were marched from Shaar Shamaim Street to Beth El Street and then to the Street of the Jews."

John Philips

" חזרתי לרחוב היהודים מכל הכוונים
הגיחו אזרחים ערבים מדלגים על הגגות
כלהקת ארבה , לבזזו בזז הבוזזים
המשתוללים העלו את הרובע באש, תימרות
עשן שחור עלו מהחלונות, ולהבות אש ליחכו
גזזטראות עץ "

20

ג'ון פיליפס

20 "I returned to the Street of the Jews. Arab citizens pored in from all directions, leaping over the rooftops like a horde of locusts. The rampant looters set the Quarter on fire, black smoke billowed from the windows and the flames consumed the wooden balconies. "

John Philips

" במורד רחוב בית אל צעד
מוסלמי, בעקבותיו אשתו, נושאת
שלושה גלילי עץ מבית כנסת ספרדי
סמוך, ובתו מאזנת על ראשה
חבילת מצות"

ג'ון פיליפס

21

21 "A Muslim man marched down Beth El street, followed by his wife who carried three wooden cylinders from the nearby Sephardi synagogue, and his daughter balancing a packet of matzot on her head."

John Philips